سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
بررسی تطبیقی مفهوم «زهد» در آثار و تفکرات سعدی و امام محمد غزالی

محل انتشار:
جشنواره علمی فرهنگی «آموزگار ادب» گرامیداشت سعدی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:
مریم غفوریان - *دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین.*

داریوش گودرزی - *دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین.*

خلاصه مقاله:
زهد از جمله موضوعاتی است که تمام پیامبران ادیان الهی، با رفتار و گفتار خود کم و بیش به آن اشاره کرده اند، زیرا زهد حقیقی در تکامل انسان نقش بسزایی دارد و اگر مفهوم زهد به طور صحیح درک نشود، راهی جز به بیراهه نخواهد داشت. کامل ترین زهد، زهد اسلامی است، زیرا به هر دو جنبه ی مادی و معنوی انسان پرداخته است. مضمون زهد در آثار مختلف شاعران ادبیات فارسی، با شدت و ضعف همراه است. این مضمون از عصر سنایی تا حافظ نمود بیشتری پیدا می کند. شاعرانی چون سنایی، مولوی، سعدی و حافظ بیشتر از هر شاعر دیگری در آثار خود به این موضوع پرداخته اند. امام محمد غزالی و سعدی، در مقام عمل و اعتقاد دو بزرگمردی بودند به تمام معنی مسلمان، متدین و معتقد به اصول و فروع اسلام. هر دو زندگی زاهدانه را پیشه خود ساخته بودند و تمایلاتی به راه و رسم صوفیان داشتند. زهد سعدی و امام محمد غزالی بر پایه تفکرات اسلامی و در چهارچوب اعتدال آمیز دین اسلام است. سعدی و غزالی مردم را به ترک مال اندوزی، طمع به دنیا و شکم بارگی دعوت کرده اند. زهد سعدی در بوستان و گلستان متأثر از امام محمد غزالی است و اندیشه این دو بزرگ مرد در مورد زهد، تقریباً در یک مسیر بوده است. در این مقاله نویسندگان بر آن هستند تا به بررسی زهد در اشعار و آثار این دو شخصیت بزرگ ایرانی بپردازند و اندک مایه ای از نگرش این دو به زهد و زندگی زاهدانه را آشکار کنند.

کلمات کلیدی:
زهد، اسلام، شعر زاهدانه، سعدی، غزالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/360011